

“Чого ви шукаєте Живого між мертвими? Нема Його тут, бо воскрес”

Лк. 24: 5-6 (СВЯТЕ ПИСАННЯ)

Черкаська міська газета

Видається з 29 серпня 2005 р.

Серйозна

№ 9-10
(18-19)

СТУДЕНТСЬКА ГАЗЕТА

квітень -
травень
2006

ІНФОРМАЦІЙНЕ

ПРАВОВЕ

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНЕ

ВИДАННЯ

видає Студентське наукове товариство, Осередок Наукового т-ва ім. Т. Шевченка в Черкасах

18-19 квітня в Черкаському національному університеті імені Богдана Хмельницького відбулася 36-а Всеукраїнська наукова шевченківська конференція “Шевченкознавство: ретроспективи і перспективи”, присвячена 192-й річниці з дня народження Тараса Шевченка. Про це читайте *на сторінці 2*

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

18-19 травня 2006 р.

в Черкаському національному університеті
імені Богдана Хмельницького

відбудеться Студентська наукова конференція

**“Актуальні проблеми природничих та
гуманітарних наук у дослідженнях
студентської молоді”**

РОДЗИНКА-2006

Реєстрація учасників - 18 травня о 10⁰⁰

у вестибюлі актовій зали

Пленарне засідання - 18 травня о 10³⁰ в актовій залі

Оргкомітет

У номері:

- ☑ Ще раз про українсько-польські відносини. **Стор. 2.**
- ☑ Тиждень історії та краєзнавства в ЧДТУ. **Стор. 3.**
- ☑ Поговоримо серйозно з Юрієм Колісником. **Стор. 4.**
- ☑ Студенти – охоронці природи. Акція “Первоцвіти”. **Стор. 5.**
- ☑ Борис Крупницький – історик із Богданового краю. **Стор. 6.**
- ☑ Пам’ятаймо, мільйонів звичайних солдат війни 1941-1945 рр. **Стор. 6.**
- ☑ Доктор історичного призову: до 60-річного ювілею професора А.Г. Морозова. **Стор. 7.**
- ☑ Мистецтво компліменту: психологічна довідка. **Стор. 7.**
- ☑ Трагічний ювілей: Чорнобиль. **Стор. 8-9.**
- ☑ Новини бібліотеки. **Стор. 10.**
- ☑ Студентська творчість. **Стор. 11.**
- ☑ З історії речей... **Стор. 12.**

розповсюджується безкоштовно

ДОКТОР ІСТОРИЧНОГО ПРИЗОВУ

Від вдячного учня!

"Є багато великого на світі, але немає нічого величнішого за людину"

Софокл

Роздуми про науково-педагогічну діяльність і просто про людське, сповнене різних перипетій життя Людини, яку я по праву вважаю моїм "батьком в історії", моїм науковим керівником. Про Анатолія Георгійовича Морозова напередодні його 60-літнього ювілею!

У житті кожної людини немає нічого випадкового! Не випадково, а вірніше, мабуть закономірно, була в уже не близькому 1993 році, моя зустріч на науковій стезі із тоді ще кандидатом наук, а нині професором, доктором історичних наук, академиком Української академії історичних наук Анатолієм Георгійовичем Морозовим. Із перших хвилин нашого спілкування ця глибокошанована Людина полюнула мене своєю кипучою енергією, ентузіазмом, сердечністю, чарівним гумором. Це, без перебільшення, Людина з великою духовною силою і міццю, природженим талантом організатора і величезним творчим науковим потенціалом. Тож недаремно саме поряд з ним ще зі студентської лави я почав свої перші серйозні кроки в історичній науці. Та й нині, уже пишучи докторську дисертацію, Анатолій Георгійович плідно спрямовує мене у правильне русло науково-дослідницьких пошуків.

Пишаюся тим, що мені випало щастя писати кандидатську дисертацію на досить неоднозначну в ті роки тему про заможне селянство України в роки НЕПу саме під "Морозовським" керівництвом і, водночас, вчитися у цієї Людини толерантному ставленню до людей, наполегливості й цілеспрямованості в досягненні мети.

60 років – це жнива подій, досвіду, мудрості, цілеспрямованої навчально-наукової діяльності, життєпис становлення обдарованості, творчої, яскравої особистості, плідного науковця, видатного організатора освіти.

Сама доля визначила Анатолія Георгійовича стати літописцем історії нашої незалежної нації-України, адже народився він у самому (за нещодавно встановленими даними) географічному серці України – місті Шполі. Саме благословина Черкаська земля – земля Богдана Хмельницького і Тараса Шевченка, Михайла Старицького і Михайла Максимовича, Івана Черняхівського і Кузьми Дерев'янка... сформувала його як яскраву особистість, справжнього і нефальшивого патріота своєї держави.

Мені приємно констатувати той факт, що А.Г. Морозов першим в Україні за радянської доби почав розробку проблем ринкової трансформації аграрного сектора економіки, започаткувавши новий напрямок у наукових дослідженнях історії сільського господарства. Результатом стала захищена у 1985 році кандидатська дисертація "Сільськогосподарська кооперація в Україні. 1921-1929 рр.". Над цією проблемою науковець продовжував плідно працювати і в наступні роки. Результатом досліджень стали десятки публікацій у провідних виданнях України та СРСР, унікальна серед монографічних історичних видань книжка "Село і гроші. Українська кредитна кооперація в добу НЕПу", і,

звичайно ж, захищена у 1994 році докторська дисертація на тему "Кредитна сільськогосподарська кооперація УРСР в роки НЕПу". І я, і мої численні колеги-історики широким пишаємося тим, що талант науковця у цьому історичному напрямку одержав визнання не лише на Батьківщині, а й в країнах близького зарубіжжя.

Часто задаю собі питання про те, на чому все ж таки вже скільки років поспіль тримається авторитет Анатолія Георгійовича. І у роздумах приходжу до того, що цей авторитет, ця людська шана тримається на міцному фундаменті знань і вмінь, душевній доброті, тактовності, інтелігентності, готовності прийти на допомогу всім, хто цього потребує. Мене завжди захоплював його оптимізм, працьовитість і, як результат, вагомий внесок в історичну науку і практику.

Скільки теплих слів і побажань хочеться сказати напередодні ювілейного дня професора! Адже Він Непроста Людина, і водночас Людина Надзвичайна, яка досягла в житті неабияких висот. Професор, академик, знаний і шанований науковець, громадський діяч і просто Людина з великою літері.

Я бажаю Вам, шановний Анатолію Георгійовичу, від свого імені, від імені всіх істориків Черкаського державного технологічного університету щастя, успіху і натхнення. Хай здоров'я в Ваше тіло вливає могутий океан. Хай зорі в присмерку, спадаючи на віі, знімають втому і надихають силою. Хай роки не стомлюють Вас тягарем, а струшують з плечей, мов вранішні роси. Живіть довго-довго, молодійте з кожним променем сонця, даруйте тепло і добро всім, хто оточує Вас.

З повагою, Валентин ЛАЗУРЕНКО,

кандидат історичних наук, доцент, помічник ректора з гуманітарної освіти та виховання Черкаського державного технологічного університету, лауреат Обласної краєзнавчої премії ім. Михайла Максимовича, член Національної спілки журналістів України, заступник голови правління Черкаської обласної організації Всеукраїнської спілки краєзнавців.

МИСТЕЦТВО КОМПЛАІМЕНТУ

Як навчитися говорити компліменти

1. Для початку спробуйте раз у кілька днів казати по одному компліменту кожному з ваших друзів, а потім поступово збільшуйте їхню кількість.

2. Нехай Ваші компліменти будуть спочатку дещо консервативними: рідкові бурхливі вияви почуттів викликають підозри. Нових знайомих називати на ім'я краще ніж випадково.

3. Корисно позитивно порівнювати Вашого співрозмовника з іншими, наприклад: "Сергію, ти найкращий у нашій групі, все встигаєш. Поділися таємницею, як тобі це вдається?"

4. Іноді приносить користь прихований комплімент, коли Ви хвалите людину поза очі перед тям, хто, як ви знаєте, обов'язково донесе все до її вуха. Або ви самі можете поділитися зі співрозмовником позитивною інформацією, отриманою від когось, наприклад: "Андрію, Сашко казав, ти чудово розбираєшся в комп'ютерах. Це в тебе давнє захоплення?"

Десять правил компліменту

Хочете щоб ваша похвала завжди викликала в оточення мішку, а не роздратування?

Правило перше. Комплімент не повинен мати "подвійне дно" й зронічне наповнення. Інакше с

ризык, що людина "прочитає" саме підтекст і замість того, щоб зрадіти, образиться.

Правило друге. Роблячи комплімент, добре називати людину на ім'я: так ви даєте зрозуміти, що виокремлюєте її, що комплімент має особистісний характер. До того ж, людина краще запам'ятовує і сприймає ті слова, яким передувало її ім'я.

Правило третє. Уникайте гіпербол. Комплімент – незначне перебільшення речей. В іншому разі він перетворюється у грубі лестощі, а це – зовсім інша річ.

Правило четверте. Немає сенсу хвалити якість, яка в людині дійсно розвинена добре – і вона про це знає. Наприклад, математичний склад мислення – це не перевага. І говорити вродливій жінці, що вона має чудовий вигляд, – банально. Додайте несподіваності – комплімент звучатиме оригінальніше.

Правило п'яте. Говорячи, що саме вам подобається у співрозмовнику, не забувайте пояснити, чому саме, і не відокремлюйте річ від людини. Порівняйте: "О, чудова сорочка – такий вітрячок гарний!" і "Валентине, ти в цій сорочці прекрасний – вона так підкреслює моєр твої очей!"

Правило шосте. Не говоріть про одні "тобі пасує", "тобі гарно" – залиште за людиною право на оцінку своєї зовнішності: купувала б та річ, якщо вона

не пасувала! Висловлюйте лише особисту думку, якщо вас попросить: "Як на мене, то дуже симпатично, особливо, коли ось так гально підкреслює!", "Чомусь мені здається, що саме ця спідниця приховує твої переваги!"

Правило сьоме. Не робіть компліментів на адресу якості, яку людина не хоче розвивати. Така похвала її зовсім не радує.

Правило восьме. Хваліть, але не повчайте! Комплімент повинен констатувати факт, а не давати рекомендації.

Правило дев'яте. Хочете порадувати людину більше? Забудьте мимохід, що ви самі завжди хотіли так (шити, в'язати, підбирати одяг, планувати час), але це ніяк вам не вдається. Комплімент на таку анти компліменту найбільш ефективний.

Правило десятє. Робіть це широким! Є у вашому співрозмовникові щось, що вам подобається, що ви хотіли б перейняти? Посміхніться, і скажіть про це відверто! І тоді комплімент залишиться компліментом, не перетворюючись ні на грубі лестощі, ні на засіб маніпуляції.

Далі буде

Підготувала Людмила
ПАНЧЕНКО